

Udostępnianie danych

Wprowadzony do *Pgik* w 2000 r. rejestr cen i wartości nieruchomości zdążył już być przedmiotem licznych nowelizacji. Obecnie stanowi on część państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego (a nie ewidencji gruntów i budynków), a więc do udostępniania danych z niego należy stosować odpowiednie zasady.

Grzegorz Ninard

Ustawa z 17 maja 1989 r. *Prawo geodezyjne i kartograficzne* (DzU z 2015 r., poz. 520 ze zm., dalej *Pgik*) w swoim pierwotnym kształcie nie знаła instytucji „rejestru cen i wartości nieruchomości” (dalej Rejestr). Pojęcie to pojawiło się po raz pierwszy w *Pgik* w wyniku nowelizacji z 2000 r. (ustawa z 22 grudnia 2000 r. o zmianie niektórych upoważnień ustawowych do wydawania aktów normatywnych oraz o zmianie niektórych ustaw, DzU nr 120, poz. 1268). Na mocy art. 31 pkt 12 tej ustawy nadano nowe brzmienie art. 26 *Pgik* zawierającemu upoważnienia do wydania aktów wykonawczych do ustawy.

Zgodnie z art. 26 ust. 2 „Minister właściwy do spraw architektury i budownictwa, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rozwoju wsi, określi, w drodze rozporządzenia, sposób zakładania i prowadzenia ewidencji gruntów i budynków oraz szczegółowy zakres informacji objętych tą ewidencją, sposób i terminy sporządzania powiatowych, wojewódzkich i krajowych zestawień zbiorczych danych objętych tą ewidencją, a także rodzaje budynków i lokali, które nie będą wykazywane w ewidencji, oraz **zakres informacji objętych rejestrem cen i wartości nieruchomości**, zapewniając informację o gruntach, budynkach, lokalach, ich właścicielach oraz o innych osobach fizycznych lub prawnych, władających tymi gruntami, budynkami i lokalami, a także szczegółowe zasady wymiany danych ewidencyjnych”. Nowelizacja ta weszła w życie 30 marca 2001 r.

Warto zauważyć, że uwidocznienie w *Pgik* Rejestru na poziomie upoważnie-

nia do wydania rozporządzenia, i to dotyczącego wyłącznie zakresu informacji objętego Rejestrem, nie zostało w żaden sposób poparte próbą zdefiniowania tego terminu. Minister właściwy ds. architektury i budownictwa został upoważniony do stworzenia regulacji prawnej dla instytucji, która nie miała swojego umocowania ustawowego. W kontekście zakresu całego upoważnienia zawartego w art. 26 ust. 2 *Pgik*, jak również ówczesnie obowiązującej wersji art. 24 ust. 1 („Informacje o gruntach, budynkach i lokalach zawiera operat ewidencyjny, który składa się z map, rejestrów i dokumentów uzasadniających wpisy do tych rejestrów”), można byłoby przypuszczać, że Rejestr stanowił część ewidencji gruntów i budynków (EGiB).

Kolejna istotna zmiana *Pgik* w zakresie instytucji Rejestru miała miejsce 7 czerwca 2010 r., czyli w dniu wejścia w życie ustawy z 4 marca 2010 r. o infrastrukturze informacji przestrzennej (DzU nr 76, poz. 489 ze zm.). Na mocy art. 23 pkt 2 tej ustawy znówelizowano art. 4 *Pgik*, uchylając ust. 1 i dodając m.in. ust. 1a w brzmieniu:

„Dla obszaru całego kraju zakłada się i prowadzi w systemie teleinformatycznym bazy danych, obejmujące zbiory danych przestrzennych infrastruktury informacji przestrzennej, dotyczące:

- 1) państwowego rejestru podstawowych osnów geodezyjnych, grawimetrycznych i magnetycznych;
- 2) ewidencji gruntów i budynków (katalogu nieruchomości);
- 3) geodezyjnej ewidencji sieci uzbrojenia terenu;
- 4) państwowego rejestru granic i powierzchni jednostek podziałów terytorialnych kraju;

5) państwowego rejestru nazw geograficznych;

6) ewidencji miejscowości, ulic i adresów;

7) rejestru cen i wartości nieruchomości;

8) obiektów topograficznych o szczegółowości zapewniającej tworzenie standardowych opracowań kartograficznych w skalach 1:10 000-1:100 000, w tym kartograficznych opracowań numerycznego modelu rzeźby terenu;

9) obiektów ogólnogeograficznych o szczegółowości zapewniającej tworzenie standardowych opracowań kartograficznych w skalach 1:250 000 i mniejszych, w tym kartograficznych opracowań numerycznego modelu rzeźby terenu;

10) szczegółowych osnów geodezyjnych;

11) zobrażeń lotniczych i satelitarnych oraz ortofotomapy i numerycznego modelu terenu”.

W poprzednim brzmieniu art. 4 ust. 1 stanowił, że dla obszaru całego kraju sporządza się i aktualizuje ewidencję gruntów i budynków, mapę zasadniczą oraz mapy topograficzne, stanowiące podstawę do wykonywania innych rodzajów map.

Skorygowano brzmienie art. 7d *Pgik*, przypisując obowiązek prowadzenia Rejestru staroście (aktualnie, po kolejnej nowelizacji, pkt 1 lit. b stanowi, że do zadań starosty należy w szczególności prowadzenie powiatowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, w tym tworzenie, prowadzenie i udostępnianie baz danych, o których mowa w art. 4 ust. 1a pkt 7 i 10 oraz ust. 1b). Równocześnie znówelizowano art. 24 *Pgik*. Jego ust. 1 otrzymał brzmienie:

„Informacje, o których mowa w art. 20 ust. 1, zawiera operat ewidencyjny, który składa się z:

1) bazy danych, o której mowa w art. 4 ust. 1a pkt 2, prowadzonej za pomocą systemu teleinformatycznego zapewniającego w szczególności:

a) odpowiednio zabezpieczone przechowywanie danych i ich aktualizację,

b) udostępnianie oraz wspólne korzystanie z danych na zasadach określonych w przepisach o infrastrukturze informacji przestrzennej,

c) wizualizację danych w formie rejestrów, kartotek i wykazów oraz mapy ewidencyjnej, a także udostępnianie zainteresowanym wypisów z tych rejestrów, kartotek i wykazów oraz wyrysów z mapy ewidencyjnej;

2) zbioru dokumentów uzasadniających wpisy do bazy danych”.

Ustawa o infrastrukturze informacji przestrzennej zupełnie przemodelowała także system gromadzenia danych przez organy Służby Geodezyjnej i Kartograficznej. Przededefiniowano pojęcie państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, kompletnie zmieniono jego strukturę ewidencyjną, a także strukturę ewidencji gruntów i budynków. Wyodrębnienie w art. 4 ust. 1a *Pgik* poszczególnych zbiorów danych składających się na zasób spowodowało, że Rejestr stał się odrębnym zbiorem danych w stosunku do EGİB (zob. pkt 2 i 7).

Zauważył to również NSA, który w wyroku z 30 listopada 2011 r. [I OSK 2109/10, LEX nr 1149309] stwierdził, że z § 1 pkt 3 rozporządzenia *ws. ewidencji gruntów i budynków* wynika, iż rejestr cen i wartości nieruchomości stanowi odrębny od EGİB zbiór informacji. Stosownie do powołanego przepisu rozporządzenie określa szczegółowy zakres informacji objętych ewidencją oraz zakres informacji objętych rejestrem cen i wartości nieruchomości. Czym innym jest zatem operat ewidencyjny określony w art. 24 ust. 1 *Pgik*, a czym innym rejestr cen i wartości nieruchomości określony w § 74 rozporządzenia z 29 marca 2001 r. *w sprawie ewidencji gruntów i budynków*.

Ustawodawca nie zdecydował się jednak na równoczesną nowelizację art. 26 ust. 2 *Pgik*. Upoważnienie do uregulowania zakresu informacji objętych Rejestrem nadal pozostało powiązane z upoważnieniem do uregulowania zasad funkcjonowania ewidencji gruntów i budynków.

Za zmianami ustawowymi próbowały nadążać akty wykonawcze. W pierwotnym brzmieniu rozporządzenia ministra rozwoju regionalnego i budownictwa z 29 marca 2001 r. *w sprawie ewidencji gruntów i budynków* (DzU z 2015 r.,

poz. 542), wydanego na podstawie wyżej wspomnianego art. 26 ust. 2 *Pgik*, wskazano, że starosta prowadzi rejestr cen nieruchomości, określonych w aktach notarialnych, oraz wartości nieruchomości, określonych przez rzeczoznawców majątkowych w operatach szacunkowych, których wyciągi przekazywane są do ewidencji gruntów i budynków na mocy odrębnych przepisów (§ 74 ust. 1). Rejestracji podlegają ceny oraz wartości, o których mowa w ust. 1, a także:

1) adres położenia nieruchomości,

2) numery działek ewidencyjnych wchodzących w skład nieruchomości,

3) rodzaj nieruchomości, z wyróżnieniem:

a) niezabudowanych nieruchomości rolnych,

b) zabudowanych nieruchomości rolnych,

c) niezabudowanych nieruchomości przeznaczonych pod zabudowę inną niż zagrodowa,

d) nieruchomości zabudowanych budynkami mieszkalnymi,

e) nieruchomości zabudowanych budynkami pełniącymi inne funkcje niż zagrodowa i mieszkaniowa,

f) nieruchomości budynkowej,

g) nieruchomości lokalowej,

4) pole powierzchni nieruchomości gruntowej.

5) data zawarcia aktu notarialnego lub określenia wartości,

6) inne dostępne dane o nieruchomościach i ich częściach składowych (§ 74 ust. 2).

Starosta udziela informacji objętych rejestrem cen i wartości nieruchomości na zasadach określonych w art. 24 ust. 3 *Pgik* (§ 74 ust. 3 rozporządzenia).

Na mocy § 1 pkt 51 rozporządzenia ministra administracji i cyfryzacji z 29 listopada 2013 r. *zmieniającego rozporządzenie w sprawie ewidencji gruntów i budynków* (DzU poz. 1551) z dniem 31 grudnia 2013 r. znówelizowano cytowany § 74 rozporządzenia *w sprawie ewidencji gruntów i budynków*, m.in. skreślając ust. 3.

Warto wskazać, że ustęp ten od samego początku budził wątpliwości, a to z tego względu, iż jego treść wydawała się zdecydowanie wykraczać poza zakres upoważnienia ustawowego określonego w art. 26 ust. 2 *Pgik*. Przepis ten bowiem upoważniał właściwego ministra jedynie do określenia **zakresu informacji** objętych rejestrem cen i wartości nieruchomości. Upoważnienie nie zawierało kompetencji do określenia zasad dostępu do danych z rejestru. Art. 24 ust. 3 *Pgik*, do którego odsyłał uchylony ust. 3 § 74 rozporządzenia *w sprawie ewidencji gruntów i budynków*, stanowił część

REKLAMA

Nowości w Księgarni Geoforum.pl

Służebność przesyłu Maciej J. Nowak

Szacowanie rynkowej wartości nieruchomości Piotr Parzych, Józef Czaja

Doskonalenie metod filtracji danych lotniczego skaningu laserowego Grzegorz Jółków

Nieruchomości Maciej J. Nowak

regulacji poświęconej EGiB, a w szczególności zasadom udostępniania danych (materiałów) z ewidencji.

O mawianie art. 24 *Pgik* oraz ocena zmian jego treści wydają się jednak w tym miejscu zbędne (o czym za chwilę). Zauważyć jedynie można, że na tle jego przepisów (i obowiązującego jeszcze § 74 ust. 3 rozporządzenia w sprawie ewidencji gruntów i budynków) zapadło przywołane wyżej rozstrzygnięcie Naczelnego Sądu Administracyjnego. W jego uzasadnieniu Sąd stwierdził, że z uwagi na różny charakter obu zbiorów danych, determinowany charakterem zawartych w nim informacji, ich udostępnianie następuje według odmiennych zasad. Zasady regulujące udzielanie informacji z operatu ewidencyjnego określone zostały w art. 24 ust. 2 oraz ust. 3 *Pgik* i są uzależnione od rodzaju żądanych informacji, a konkretnie od tego, czy mają one charakter podmiotowy, czy też przedmiotowy. W pierwszym przypadku udzielenie informacji podlega ograniczeniom przewidzianym w art. 24 ust. 3 ustawy, w drugim zaś – jak wynika z art. 24 ust. 2 *Pgik* – udostępnienie informacji jest niczym nieograniczone.

Inaczej natomiast kształtuje się sposób udzielania informacji objętych rejestrem cen i wartości nieruchomości. Z § 74 ust. 3 rozporządzenia wynika bowiem, iż starosta udziela informacji objętych rejestrem cen i wartości nieruchomości na zasadach określonych w art. 24 ust. 3 *Pgik*. Ten ostatni przepis wymaga natomiast wykazania się przez wnioskodawcę interesem prawnym związanym z gruntami, co do których żądane

legitymował się interesem prawnym w rozumieniu art. 24 ust. 3 *Pgik*, a ponadto konstrukcja złożonego przez niego wniosku uniemożliwiała pozytywne załatwienie sprawy poprzez to, że wniosek nie konkretyzował działek, których informacja miała dotyczyć. **Stanowisko sądu jest już jednak nieaktualne.**

J ak wyżej wskazano, swoistej rewolucji dokonała nowelizacja rozporządzenia w sprawie ewidencji gruntów i budynków z 2013 r. polegająca na uchyleniu § 74 ust. 3, czyli jedynego przepisu regulującego wprost zasady udostępniania danych w Rejestrze. Po jego uchyleniu nie ma już żadnego. **Tym samym, skoro Rejestr stanowi część państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, do udostępniania danych z Rejestru należy stosować zasady udostępniania materiałów zasobu. Skoro Rejestr nie jest już częścią ewidencji gruntów i budynków, nie należy względem niego stosować szczególnych postanowień o udostępnianiu danych (materiałów) z EGiB.** A to oznacza, że z całą stanowczością trzeba przeciwstawiać się przyzwyczajeniom dotyczącym stosowania art. 24 ust. 3 *Pgik* do udostępniania danych z Rejestru.

Zasady udostępniania danych państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego określono w **art. 40a i następnym *Pgik***. Nie wolno jednak zapominać o art. 5 ust. 1 ustawy. Zgodnie z nim bowiem zbiory danych gromadzone w bazach danych, o których mowa w art. 4 ust. 1a i 1b, stanowią podstawę krajowego systemu informacji o terenie, będącego częścią składową infrastruktury informacji przestrzennej, o której mo-

rają własne postanowienia dotyczące dostępności danych z rejestrów publicznych [Szerzej: G. Ninard: „Elektroniczne udostępnianie danych ewidencji gruntów i budynków na cele realizacji zadań publicznych”, niepublikowanej]. Na szczęście generalnie odsyłają jednak do postanowień *Pgik*.

W przepisach *Pgik* dotyczących państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego upoważniono ministra właściwego do spraw administracji publicznej do określenia, w drodze rozporządzenia, organizacji i trybu prowadzenia tegoż zasobu, w tym sposobu i trybu udostępniania materiałów i zbiorów danych (art. 40 ust. 8 pkt 3). Został on również upoważniony do określenia wzorów wniosków o udostępnienie materiałów zasobu (art. 40g pkt 1). Organy prowadzące państwowy zasób geodezyjny i kartograficzny udostępniają materiały zasobu odpłatnie (art. 40a ust. 1). Odpłatnie dokonywane są również określone czynności związane z gospodarowaniem zasobem (art. 40b ust. 1). Nieodpłatnie udostępnia się ściśle określone dane ściśle określonym w *Pgik* podmiotom (art. 40a ust. 2). Nie pobiera się również opłaty za wypisy i wyciski z operatu ewidencyjnego sporządzane i wydawane na żądanie wskazanym w *Pgik* podmiotom do określonych celów (art. 40b ust. 2).

Na uwagę zasługuje treść art. 40a ust. 2 pkt 4 *Pgik*, zgodnie z którym nie pobiera się opłaty za udostępnianie danych na podstawie:

a) art. 12 ust. 1 i 2, art. 14 ust. 1, art. 15 ust. 2 i 3 ustawy o infrastrukturze informacji przestrzennej,

b) art. 15 ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

Wśród zwolnień przedmiotowych nie wymienia się udostępniania danych z Rejestru. Jednak zwolnienia podmiotowe i przedmiotowe mają na tyle zróżnicowany charakter, że nie sposób z góry wykluczyć, iż obejmą one również pośrednio dane z Rejestru. Ocena tych okoliczności odbywać się musi w kontekście konkretnego wniosku o udostępnienie danych z Rejestru.

Dalej *Pgik* stanowi, że uprawnienia podmiotu dotyczące możliwości wykorzystywania udostępnionych mu materiałów zasobu określa licencja wydawana przez organ udostępniający te materiały. Uprawnienia określone w licencji dotyczą:

1) w przypadku materiałów zasobu w postaci elektronicznej – możliwości wykonywania jakichkolwiek operacji na

Skoro Rejestr nie jest już częścią ewidencji gruntów i budynków, nie należy względem niego stosować szczególnych postanowień o udostępnianiu danych (materiałów) z EGiB. A to oznacza, że z całą stanowczością trzeba przeciwstawiać się przyzwyczajeniom dotyczącym stosowania art. 24 ust. 3 *Pgik* do udostępniania danych z Rejestru.

są informacje. Mimo iż sąd I instancji nie dostrzegł tego, że skarżący żądał informacji z rejestru cen i wartości nieruchomości, a nie z operatu ewidencyjnego, i rozpoznał sprawę na podstawie art. 24 ust. 2 *Pgik*, to oddalając skargę, sąd nie naruszył prawa, ponieważ skarżący nie

wa w art. 3 pkt 2 ustawy o infrastrukturze informacji przestrzennej.

Ustawa o infrastrukturze informacji przestrzennej oraz ustawa z 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (DzU z 2014 r., poz. 1114) zawie-

tych danych i materiałach, w szczególności ich utrwalania, zmieniania, udostępniania, zwłaszcza wykonywanych w systemach teleinformatycznych;

2) w przypadku materiałów zasobu w postaci nieelektronicznej – ich powielania, a także ich przekształcenia do postaci elektronicznej (art. 40c ust. 1 i 2).

W przypadku sporu dotyczącego zakresu udostępnianych materiałów zasobu lub wysokości należnej opłaty właściwy organ Służby Geodezyjnej i Kartograficznej wydaje decyzję administracyjną (art. 40f ust. 1). Wzory wniosków o udostępnienie materiałów zasobu określiło rozporządzenie ministra administracji i cyfryzacji z 9 lipca 2014 r. w sprawie udostępniania materiałów państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, wydawania licencji oraz wzoru Dokumentu Obliczenia Opłaty (DzU poz. 917), natomiast sposób i tryb udostępniania materiałów zasobu określono w rozdziale 4. rozporządzenia ministra administracji i cyfryzacji z 5 września 2013 r. w sprawie organizacji i trybu prowadzenia państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego (DzU poz. 1183).

Udostępnianie materiałów zasobu odbywa się na wniosek lub w związku ze zgłoszeniem prac. Udostępnia się kopie tych materiałów. Niezwłocznie po otrzymaniu wniosku o udostępnienie materiału organ prowadzący zasób sprawdza, czy wniosek może być zrealizowany, oraz ustala wysokość należnej opłaty. Udostępnienie materiałów zasobu na wniosek odbywa się niezwłocznie po przedstawieniu przez wnioskodawcę dowodu wniesienia opłaty (§ 18 ust. 1, 2, 5, 6 rozporządzenia ws. organizacji i trybu...). Udostępnianie materiałów zasobu w postaci dokumentów elektronicznych odbywa się za pomocą portalu internetowego organu prowadzącego zasób lub na informatycznych nośnikach danych. Portal powinien zapewniać co najmniej:

- 1) dostęp do materiałów zasobu i możliwość ich przeglądania przez osoby uprawnione;
- 2) możliwość zgłaszania prac i przekazywania wyników tych prac do zasobu;
- 3) możliwość składania wniosków o udostępnienie materiałów zasobu oraz udostępnianie materiałów zasobu w postaci dokumentów elektronicznych;
- 4) interfejs do przyjmowania drogą elektroniczną opłat za udostępnianie materiałów zasobu;

Rejestr cen i wartości nieruchomości

Lp.	Nazwa materiału zasobu	Jednostka rozliczeniowa	Stawka podstawowa (Sp)	Współczynniki korygujące LR, PD, AJ
1.	Zbiór danych rejestru cen i wartości nieruchomości w postaci elektronicznej	nieruchomość będąca przedmiotem transakcji	6,0 zł	1. LR przyjmuje wartość: 1) 1,0 – dla Ljr nie większej niż 10; 2) 0,5 – dla Ljr większej niż 10, ale nie większej niż 100; 3) 0,1 – dla Ljr większej niż 100.
2.	Wyciąg z rejestru cen i wartości nieruchomości w postaci dokumentu drukowanego	transakcji albo wyceny	8,0 zł	2. PD i AJ przyjmują wartość 1,0.

5) możliwość udostępniania i korzystania z usług infrastruktury informacji przestrzennej, o których mowa w art. 9 ust. 1 ustawy o infrastrukturze informacji przestrzennej (§ 19 ust. 1 i 2 rozporządzenia ws. organizacji i trybu...).

Wniosek o udostępnienie materiałów zasobu, o ile przepisy wydane na podstawie art. 19 ust. 1 pkt 3, 6-10 i ust. 1a, art. 24b ust. 4 oraz art. 26 ust. 2 Pgik, a także art. 15 ust. 3 ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne nie stanowią inaczej, składa się w formie pisemnej lub w formie dokumentu elektronicznego opatrzonego podpisem elektronicznym, o którym mowa w art. 3 pkt 1 ustawy z 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym, albo bezpiecznym podpisem elektronicznym, o którym mowa w art. 3 pkt 2 ustawy o podpisie elektronicznym, albo podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP, o którym mowa w art. 3 pkt 15 ustawy z 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne. Wniosek zawiera:

- 1) imię, nazwisko i numer PESEL albo nazwę i numer identyfikacyjny REGON wnioskodawcy;
- 2) miejsce zamieszkania albo adres siedziby wnioskodawcy;
- 3) dane kontaktowe wnioskodawcy: numer telefonu lub adres poczty elektronicznej;
- 4) nazwę podmiotu, do którego jest adresowany wniosek;
- 5) określenie materiałów zasobu będących przedmiotem wniosku, a w szczególności ich rodzaju, zakresu rzeczowego i terytorialnego, szczegółowości, formy oraz postaci, w jakiej mają być udostępnione;
- 6) datę i podpis wnioskodawcy (§ 20 ust. 1 i 2 rozporządzenia ws. organizacji i trybu...).

I znowu warto zwrócić szczególną uwagę na te regulacje, które wskazują na pierwszeństwo przepisów wykonawczych do ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne względem postanowień przepisów wykonawczych do Pgik w za-

kresie udostępniania danych z zasobu. Konkretnie to zapis § 20 ust. 1 rozporządzenia w sprawie organizacji i trybu... wskazuje na pierwszeństwo postanowień rozporządzenia Rady Ministrów z 27 września 2005 r. w sprawie sposobu, zakresu i trybu udostępniania danych zgromadzonych w rejestrze publicznym (DzU nr 205, poz. 1692), ale tylko w zakresie, w jakim określa formę złożenia wniosku.

Porównując treść § 2 ust. 1 rozporządzenia w sprawie sposobu, zakresu i trybu udostępniania danych zgromadzonych w rejestrze publicznym oraz § 20 ust. 1 rozporządzenia w sprawie organizacji i trybu prowadzenia państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, można dojść do wniosku, że nie ma między nimi różnic merytorycznych. Co prawda § 2 ust. 1 pozwala na złożenie wniosku w drodze elektronicznej bez dodatkowych wymogów formalnych, np. w postaci odpowiedniego podpisu, jednak skoro udostępnienie materiałów zasobu następuje na rzecz konkretnych zweryfikowanych podmiotów, taki podpis jest wymagany dla potwierdzenia tożsamości uprawnionego podmiotu. Co więcej, obowiązek taki wynika wprost z treści § 2 ust. 2. Powyższe odesłanie, jako nic niewnoszące, można zatem w niniejszych rozważaniach pominąć.

W załączniku do Pgik uregulowano wysokość stawek podstawowych w odniesieniu do odpowiednich jednostek rozliczeniowych, wysokość współczynników korygujących oraz zasady ustalania tych współczynników, a także szczegółowe zasady obliczania wysokości opłaty. Wysokość opłat za udostępnienie danych z rejestru określono w tabeli 12. załącznika (powyżej). W ust. 3 pkt 1 lit. a tiret 2 załącznika wskazano ponadto, że przy ustalaniu wysokości opłat stosuje się współczynniki korygujące: K w wysokości: 0,5 – w przypadku udostępniania danych Rejestru rzeczoznawcom majątkowym w celu wykonania przez nich wyceny nieruchomości.

Grzegorz Ninard

radca prawny, zastępca dyrektora Wydziału Nadzoru i Kontroli Dolnośląskiego Urzędu Wojewódzkiego we Wrocławiu